

[Justitsministeren.]

er grund til at overveje, om der bør indføres kontrol fra det offentliges side med, at samtykke fra ægtefællen indhentes i fornødent omfang.

Hanne Budtz: Ja, selv om jeg ikke er enig med justitsministeren i, at dette forhold ikke giver anledning til vanskeligheder i praksis — og det kan man jo ikke konstatere, medmindre man møder vanskelighederne, og dem er vi jo nogle der møder i vores daglige virke — vil jeg alligevel takke ministeren for svaret. Jeg mener nemlig, at svaret og belysningen her i det høje ting i dag giver en oplysning til befolkningen, altså ikke mindst til hustruene, som det i praksis drejer sig om, om, at de altså trods lovens bestemmelser ikke er sikrede imod, at manden pantsætter ejendommen — han må jo heller ikke sælge, men nu var det navnlig pantsætning, jeg interesserede mig for i dag — uden deres samtykke, og at der altså i virkeligheden ikke er andet for dem at gøre end at lade vielsesattesten tinglyse som rådighedsindskrænkning på ejendommen; det ville selvfølgelig være beklageligt, hvis det skulle give dette større arbejde for tinglysningskontorerne, men det er nødvendigt at gøre opmærksom på, at det er den eneste udvej. Det er et spørgsmål, som ministeren muligvis vil være enig i at man kunne se på i forbindelse med revisionen af ægteskabsloven, som vi forventer der vil fremkomme forslag om på et eller andet tidspunkt. Men som sagt, jeg tror, dette vil bidrage til at oplyse om sagens rette sammenhæng.

Justitsministeren (Thestrup): Ja, jeg kan give fru Hanne Budtz ganske ret i, at det er af betydning, at dette forhold bliver bekendt for hele befolkningen, således at man ikke tror, der foretages en kontrol fra tinglysningskontorernes side på dette område, for det gør der altså i almindelighed ikke, og det vil i øg for sig være temmelig umuligt for tinglysningskontorerne at gøre det; skulle man indføre en sådan kontrol, ville det betyde, at man skulle lave en hel del foranstaltninger, lovbestemmelser af forskellig art, der ville medføre et meget betydeligt arbejde for de pågældende kontorer.

Men jeg skal gerne overveje det, fru Hanne Budtz sagde om ved passende lejlighed, når ægteskabsloven skal revideres, at se på, om man kunne finde frem til en ordning, der i måske i noget højere grad beskyttede hustruene i dette tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lene Christensen* til justitsministeren:

„Har sagen om fjernelsen af drengen Jari fra hans danske plejeforældre givet ministeren grund til at overveje, i hvilket omfang familieretlige erklæringer bør kunne tilbagekaldes?“

Lene Christensen: Den advokat, der varetager Jaris plejeforældres interesser, peger på, at teoretisk kunne det, som nu rammer Jaris danske plejeforældre, ramme i uhyggelig stort omfang. Dette, at familieretlige erklæringer kan tilbagetrækkes, kan medføre meget store tragedier som i dette tilfælde, hvor barnet har boet i over 1½ år hos sine plejeforældre. Jeg er fuldstændig klar over, at der i nogle tilfælde kan være tale om, at en kvinde, der bortadopterer sit barn, har følt sig presset til det og der derfor selvfølgelig må være en betænkningstid. Denne betænkningstid er ikke noget, der er fastsat for barnets skyld, men for moderens eller plejeforældrenes skyld, men hvis vi skal tænke på barnets tarv — og det er jo det, vi skal — kan det ikke være rimeligt, at et barn, der har fundet sig til rette i et hjem og har været der i over 1½ år, kan fjernes. Hvis ikke en samtykkeerklæring er bindende efter et bestemt fastsat tidspunkt, må adoptionssager behandles langt hurtigere, end det er tilfældet i dag. Den tid, man har et barn i pleje uden sikkerhed for, at man kan beholde det, vil altid betyde et stort pres, og jeg finder det helt urimeligt, at man kan holdes hen så længe som i dette tilfælde, og derfor har jeg stillet spørgsmålet.

Sagen om Jari er en tragedie, som en stor del af befolkningen følger, men især vil den blive fulgt af de forældre, der selv er ved at adoptere et barn og har fået barnet overdraget på grundlag af en samtykkeerklæring. Disse forældre vil føle stor usikkerhed, indtil de ser, hvordan Jaris skæbne bliver, og derfor har jeg tilladt mig at stille mit spørgsmål.